

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1153

гр. София, 02.11.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на седми октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Снежана Душкова

Членове: Иван Стойчев
Карамфила Тодорова

като разгледа докладваното от Карамфила Тодорова Въззивно частно наказателно дело № 20211000601051 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 306, ал.1, т. 1 НПК вр. глава 21-ва НПК.

С определение № 161 от 07.09.2021г. Софийски окръжен съд, 6-ти първоинстанционен наказателен състав, по нчд № 426/21 по описа на съда, е групирал наказания наложени на осъдения П. Я. М. както следва:

-по присъди по нохд № 38/2009 на Софийски окръжен съд и нохд № 14 745/2009 по описа на Софийски районен съд, като наложил едно общо най-тежко наказание от седем години лишаване от свобода, при първоначален „строг“ режим.

-по присъди по нохд № 7078/2017 на РС Враца, нохд № 2846/2018г. на Специализиран наказателен съд и нохд № 392/2021 по описа на Софийски окръжен съд, като наложил едно общо най- тежко наказание пет години лишаване от свобода, при първоначален „строг“ режим и към него присъединил наказанието „глоба“ в размер на 20 000 лв.

Постановил отделното изтърпяване на наказанието по нохд № 1217/2005 на Софийски районен съд - една година лишаване от свобода, при „строг“ първоначален режим.

Недоволен от определението останал осъденият, който го обжалва в законовия срок по доводи за вече изтърпяно наказание по нохд № 1217/2005, за изтърпян срок от другите наказания - девет години и десет месеца и за възможно различно най-благоприятно съчетание на осъжданията, при което да се обединят първите две групи. Предлага максимален праг на увеличение в случай на приложение на нормата на чл. 24 НК – не повече от десет години и три месеца.

В съдебно заседание пред въззивния съд служебният защитник на осъдения поддържа жалбата. Акцентираща на частта от определението, с която се постановява отделно изтърпяване на наказание, тъй като, от една страна то било изтърпяно, а от друга била изтекла абсолютната давност за неговото изпълнение. Моли да се отмени определението в тази част. Не поддържа жалбата в частта на възможността да се приложи чл. 24 НК. Пледира да се определи едно общо наказание между осъжданията по първите две групи и към него евентуално да се присъедини наказанието „глоба“, като се приспадне времето на предварително задържане и на изтърпяване на

наказанията.

Осъденото лице в лична защита се присъединява към защитника.

Представителят на САП счита жалбата за неоснователна, определението - за правилно и законосъобразно, а проведеното съчетание между осъжданията - най-благоприятно за лицето. Посочва, че предложението на осъдения и защитника за обединяване на двете обособени от съда групи в едно наказание е в разрез с нормата на чл. 23, ал. 1 НК. Предлага определението да се потвърди.

В последна дума осъденият моли въззивният съд да постанови акт в съгласие с неговата жалба.

Софийски апелативен съд, като съобрази доводите на страните и данните по делото, прие следното:

Жалбата е неоснователна.

Първостепенният съд е постановил правилно и законосъобразно определение. Съобразно данните по делото е приел, че спрямо П.М. е осъждан с шестнадесет отделни съдебни акта влезли в сила в периода 1989г. - 2021г. както следва:

1. По нощ № 518/1989г. на РС Стара Загора, с **присъда в сила от 11.12.1989г.**, за извършено на 20/21.07.1989 г. престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 и т. 4, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК, наложено наказание 1 година лишаване от свобода при общ режим.

2. По нощ № 175/1989 г. на РС Севлиево, с **присъда в сила от 24.01.1990 г.**, за извършено в периода от 10.11.1988г до 04.10.1989г. престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК, и наложено наказание 1 година и 3 месеца лишаване от свобода при лек режим, и за извършено на 04.10.1989г. престъпление по чл. 252, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 195, ал. 1, т. 3, вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК, с наказание 1 година и 4 месеца лишаване от свобода при лек режим, на основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено общо наказание измежду посочените две, а именно 1 година и 4 месеца лишаване от свобода.

3. По нощ № 352/1990 г. на РС Казанлък, с **присъда в сила от 07.03.1991г.** за извършено на 24/25.06.1990 г. престъпление по чл. 252, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 1, т. 3, т. 5 и т. 7, вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК, като му е наложено наказание 1 година лишаване от свобода, при общ режим.

4. По нощ № 63/1991 г. на РС Казанлък, с **присъда в сила от 07.05.1991г.**, за извършено през месец август 1990 г. престъпление по чл. 252, ал. 1, вр. чл. 195, ал. 1, т. 3 и т. 7, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК, като му е наложено наказание 1 година и 8 месеца лишаване от свобода при общ режим.

По това дело е извършено групиране с наказанията по нощ № 352/1990 г. по описа на РС Казанлък и е определено едно общо наказание 1 година и 8 месеца лишаване от свобода, при общ режим

5. По нощ № 792/1992г. на СРС, с **присъда в сила от 24.03.1993г.** за извършено на 27.09.1992 г. престъпление по чл. 252, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 195, ал. 1, т. 3, пр. 1 и т. 7, вр. чл. 28, ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 от НК, и наложено наказание 1 година лишаване от свобода, при общ режим и зачетено предварително задържане за времето от 12.02.1993г. до 10.03.1993г.

6. По нощ № 128/1994г. на Военен съд Сливен, с **присъда в сила от 21.06.1994г.**, за извършено на 28.01.1994г. престъпление по чл. 380, ал. 1 от НК, и наложено наказание шест месеца лишаване от свобода, и за извършено в периода от 25.01.1993г. до 29.03.1994г.

престъпление по чл. 381, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, с наложено наказание 1 година лишаване от свобода.

По това нохд е извършено групиране на наложените наказания с наказанието по нохд № 792/1992г. на СРС и е определено едно общо наказание 1 година лишаване от свобода, определен е строг режим.

7. По нохд № 18/1996 г. на СРС, с присъда в сила от 01.07.1996 г., за извършено на 28.02.1995г. престъпление по чл. 346, ал. 2, б. „А“, пр. 1 и пр. 2, б. „Б“, пр. 1, вр. ал. 1 от НК, наложено наказание 2 години и 7 месеца лишаване от свобода, при строг режим.

8. По нохд № 3254/1999 г. на СРС, с присъда в сила от 14.03.2000г. за извършено на 06.09.1998 г. престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 2, вр. чл. 195, ал. 1, т. 3, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „Б“ от НК, наложено наказание 3 години и 6 месеца лишаване от свобода, при строг режим.

9. По нохд № 1346/1997г. на СРС, с присъда в сила от 20.04.2000г. за извършено на 22.10.1994 г. престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 2, вр. чл. 195, ал. 1, т. 3, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „А“ от НК, наложено наказание 3 години лишаване от свобода, при строг режим.

По това нохд с влязло в сила на 02.11.2000г. определение е извършено групиране с наказанията по нохд № 18/1996г. по описа на СРС като е определено едно общо наказание 3 години лишаване от свобода за срок от три години, при строг режим;

10. По нохд № 500/2003г. на СРС, със споразумение в сила от 09.06.2003г., за извършено в периода от 03.03.2002 г. до 04.04.2002 г. престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 2, вр. чл. 195, ал. 1, т. 3, пр. 1 и пр. 2, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „А“ и б. „Б“, вр. чл. 18, ал. 1 от НК, наложено наказание 1 година и 8 месеца лишаване от свобода.

11. По нохд № 1217/2005г. на СРС, с присъда в сила от 29.05.2006 г., за извършено на 11.01.2005 г. престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12, пр. 3, вр. чл. 130, ал. 1 от НК, наложено наказание 6 месеца лишаване от свобода, и за извършено на същата дата престъпление по чл. 339, ал. 1, пр. 2, алт. 2 и алт. 6 от НК, с наложено наказание 1 година лишаване от свобода. Определено е с присъдата общо наказание от 1 година лишаване от свобода, при строг режим.

12. По нохд № 38/2009г. на СОС, по което осъдителната присъда е по внохд № 642/2009г. по описа на САС, в сила от 27.04.2010г., за извършено на 25.05.2008 г. престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 3, пр. 2 и т. 4, вр. чл. 198, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 29, ал. 1, б. „А“ и б. „Б“ от НК, с наложено наказание 7 години лишаване от свобода при строг режим.

13. По нохд № 14745/2009г. на СРС, споразумение в сила от 15.04.2011г., за извършено на 24.12.2004г. престъпление по чл. 129, ал. 2, пр. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „А“ и б. „Б“ от НК, с наложено наказание 1 година лишаване от свобода, при строг режим.

С определение в сила от 03.05.2011г. е определено общо наказание измежду наказанието по това дело и наказанията по нохд № 1217/2005 г. по описа на СРС и по нохд № 38/2009 г. на СОС – 7 години лишаване от свобода, при строг режим.

14. По нохд № 707/2017г. на РС Враца, с присъда в сила от 21.11.2019г., за извършено на 21.08.2016 г. престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 2, вр. чл. 195, ал. 1, т. 3, т. 4 и т. 5, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „А“ от НК, с наложено наказание 3 години и 6 месеца лишаване от свобода, при строг режим.

15. По нохд № 2846/2018 г. на Специализиран наказателен съд, с присъда в сила от 19.10.2020г., за извършено в периода от 03.06.2016 г. до 25.11.2016 г. престъпление по чл. 321, ал.

3, т. 2, вр. ал. 2 от НК, с наложено наказание 5 години лишаване от свобода, и за извършено на **25.11.2016г.** престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1 и т. 4, вр. ал. 1, пр. 4 от НК, с наложено наказание 5 години лишаване от свобода и глоба в размер на 20 000 лв., платими в полза на държавата. Определено е общо наказание между така посочените – 5 години лишаване от свобода и е присъединено изцяло наказанието „глоба“ в размер на 20 000 лв. Приспаднато е от наказанието лишаване от свобода предварително задържане, считано от 26.11.2016 г.

16. По нохд № 392/2021г. на СОС, със **споразумение в сила от 28.07.2021г.**, за извършено на **02.06.2008г.** престъпление по чл. 199, ал. 2, т. 3, вр. ал. 1, т. 4, вр. чл. 198, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 18, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „А“ и б. „Б“ от НК, с наложено наказание 5 години лишаване от свобода, при строг режим и приспаднато времето на предварителното задържане считано от 05.06.2008г. до 22.07.2008г.

С определение по чнд № 2819/2012г. на СРС в сила от 11.04.2013 г., са групирани наказанията по нохд № 14745/2009 г. по описа на СРС и по внохд № 642/2009 г. по описа на САС, като е определено общо наказание 7 години лишаване от свобода, при строг режим и е приспаднато изцяло изтърпяното наказание по внохд № 652/2009г. на САС 7 години лишаване от свобода, а така също и времето, през което осъденият е бил с мярка за неотклонение „задържане под стража“ по нохд № 38/2009 г. на СОС, считано от 28.07.2008 г. до 24.06.2009 г.

С определение по ЧНД № 3157/2020г. на Специализиран наказателен съд, в сила от 20.11.2020 г., е извършено групиране на наказанията по нохд № 707/2017г. на РС Враца и нохд № 2846/2018г. на СпНС, определено общо наказание 5 години лишаване от свобода, при строг режим, към което е присъединено наказанието глоба в размер на 20 000 лв. по нохд № 2846/2018г. по описа на СпНС и приспаднато времето, през което осъденият е изтърпял наказанието лишаване от свобода по нохд №707/2017г. на РС Враца и предварително задържане за периода от 25.11.2016 г. до 14.07.2017 г.

Правилно първостепенният съд е преценил, че по отношение на посочените в пунктове от 1 до 10 осъждания не следва да се преразглежда въпросът за определяне на общо наказание. Спрямо тях законът по чл. 25 и чл. 23 НК е приложен обхващайки всички известни на съда осъждания, наказанията са изтърпени, а последващите осъждания, тези след пункт 10, не влияят на провежданите дотогава кумулации. Всички престъпления по осъжданията след пункт 10 тях са извършени след влизането в сила на това осъждане. Самото осъждане по пункт 10 също няма отношение към провежданите преди него кумулации, тъй като престъплението по него е извършено след влизането в сила на всички осъждания от пункт 1 – 9. Следователно не са налице нови обстоятелства, чрез нови относими към вече приложения закон осъждания, които да налагат промяна на определените общи наказания, доколкото последната кумулация е по отношение на осъжданията по нохд №18/96 и нохд № 1346/97 и проведена в момент, в който съдът е разполагал с информация за всички релевантни към закона по чл. 25 и чл. 23 НК осъждания, визирани в определението на първия съд. Първостепенният съд е разгледал три възможни варианта на съчетание между следващите осъждания – от пункт 11 до 16, съгласно изискванията на закона по чл.25, ал. 1 и чл. 23, ал. 1 НК престъпленията по тях да са извършени преди за което и да е, да е налице влязла в сила присъда. И трите варианта имат един и същ резултат на сумирано крайно наказание. Те са напълно идентични по критерия за най-благоприятно за осъдения съчетание.

Това са вариантите на общи наказания /за улеснение на изложението въззивният съд си служи само с номерацията на делата/ по:

1. нохд № 392/21, нохд № 38/2009 и нохд № 14745/2009 - седем години

нохд № 707/2017 и нохд № 2846/2018 – пет години

нохд № 1217/2005 – една година - отделно изтърпяване

2. нохд № 1217/2005 и нохд № 14745/2009 – една година
нохд № 392/2021 и нохд № 38/2009 – седем години
нохд № 707/2017 и нохд № 2846/2018 – пет години

3. нохд № 38/2009 и нохд № 14745/2009 – седем години
нохд № 707/2017, нохд № 2846/2018 и нохд № 392/2021 – пет години
нохд № 1217/2005 - една година - отделно изтърпяване

Настоящата инстанция следва да добави към разгледаните от първата и възможен четвърти вариант на групиране, а именно:

4. нохд № 1217/05 и нохд № 14 745/2009 – една година
нохд № 707/2017, нохд № 2846/2018 и нохд № 392/2021 – пет години
нохд 38/09 – седем години - отделно изтърпяване

И този четвърти вариант дава същия резултат на тежест на крайното сумирано наказание по показател благоприятност на съчетанието, т.е. съставлява идентична по тези критерии вариация. Това е така, доколкото и при този вариант по първата група общото наказание възлиза на 1 година лишаване от свобода, по втората – пет години и за отделно изтърпяване - 7 години, т.е. сборът от наказанията по това съчетание възлиза на 13 години лишаване от свобода, толкова колкото и по всички предходни съчетания.

При така изложеното, приложеният от първостепенния съд трети вариант на възможно съчетание на осъжданията се явява правилен, еднакво благоприятен, както и всички останали и следва да бъде потвърден.

Уместно е да се добави към съображенията на първата инстанция, че наказанието по първата група - нохд № 38/2009 и нохд № 14745/2009, видно от справка на ГД „ИН“ е изтърпяно на 21.08.2015г.

Наказанието постановено да се търпи отделно – по нохд № 1217/05, също е изтърпяно - на 24.08.2007г.

Следва да се изтърпи определеното общо наказание от пет години лишаване от свобода – по групата по нохд № 707/2017, нохд № 2846/2018 и нохд № 392/2021.

Правилно съгласно чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 3 НК първоинстанционният съд е присъединил към това общо наказание лишаване от свобода и наказанието „глоба“ в размер на 20 000 лв. наложено по нохд № 2846/18 на СпНС.

Това, че наказанията както по нохд № 1217/05, така и по групата от нохд № 38/2009 и нохд № 14 745/2009у са изтърпени, не се отразява на задължението на съда да ги съобрази при приложение на закона за най-благоприятно за осъденото лице съчетание, независимо че съгласно чл. 25, ал. 2 НК при приспадане на изтърпяна част от наказанието по отделните осъждания резултатът е пълно приспадане на вече изтърпяно наказание. Ето защо възражението на защитника, че поради изтърпяване на наказанието то не следва да се взема предвид, е неоснователно. Неоснователно е и възражението за изтекла давност за изпълнение на наказанието по нохд № 1217/05 от 1 година лишаване от свобода. Наказанието е било вече изпълнено и това е станало на 24.08.2007г. Това че осъждането, с което е наложено изпълненото наказание е включено в съображенията на съда по приложение на чл. 25, ал. 1 и чл. 23, ал. 1 НК, не поставя

наново въпроса за неговото изпълнение, за да се преценява дали не е изтекла изпълнителската давност, а поставя въпроса дали и това осъждане не би се отразило на възможните съчетания по начин, който да ги променя, така че резултатът да е най-благоприятен за осъденото лице.

На практика разглеждането и на тези осъждания цели единствено изчерпателност на дейността на съда като обхващаща всички възможни вариации на осъждания, но не води до промяна на материално-правното положение на осъденото лице, което вече е изтърпяло наказанията и от него не се изисква изтърпяване на наказание свръх това.

Неоснователно е искането и на осъденото лице, и на защитника за обединяване на обособените от първостепенния съд две групи на осъждания по приложения от него трети вариант, тъй като тогава ще бъде нарушена нормата на чл. 23, ал. 1 НК. Осъжданията по нохд № 707/17 на РС Враца и по нохд № 2846/18 на СпНС са за престъпления извършени след влизане в сила на осъждането по нохд № 38/09 на СОС и 14 745/09 на СРС.

Първоинстанционният съд не е приложил нормата на чл. 24 НК за увеличаване на общото най-тежко наказание. Въззивният съд от своя страна е препятстван да преценява такова приложение като сезиран само с жалба на осъденото лице и предвид забраната да влошава положението му /Решение № 97 от 03.09.1978 г. по н. д. № 652/1977 г., I н. о. на ВС/. Поради това и не дължи съответно обсъждане.

С оглед на това, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 161 от 07.09.2021г. Софийски окръжен съд, 6-ти първоинстанционен наказателен състав, по нчд № 426/21 по описа на съда.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____